

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE AAN DE HAND VAN PROEFSLEUVEN AAN DE NOORDLAAN 2 IN KUURNE (WEST-VLAANDEREN)

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN



ABO Archeologische Rapporten 460

Rapport opgemaakt door: Emmy Nijssen



Derbystraat 55
9051 Gent (SDW)

Juni 2017

Dossiernr. 20621.R.01 (intern)

Projectcode: 2016K513

Gent

INHOUD

1	Inleiding	5
2	Gemotiveerd advies	6
3	Bewaring en Deponering vondsten	8

LIJST VAN FIGUREN

- Figuur 1: voorbeeld van verbruining **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
Figuur 2: synthese kaart met verstoorde en (archeologisch interessante) zones. . **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEEL 3 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1 INLEIDING

Deze archeologienota kwam tot stand in opdracht van de initiatiefnemer van de geplande nieuwbouw, de bouw van een magazijn, kantoren en parking ter hoogte van de Noordlaan nr. 2 te Kuurne (provincie West-Vlaanderen).

In het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag dient een weinig bebouwd (ruraal) gebied dat een oppervlakte van 3.000m² overschrijdt waarvan de ingreep in de bodem de 1.000m² overschrijdt in een niet beschermde of erkende archeologische zone tocht onderzocht te worden uitgevoerd aan de hand van een archeologienota. Dit kadert in het nieuwe Onroerend Erfgoeddecreet, voorafgaand aan een bouwvergunning, waarbij een archeologienota wordt opgemaakt om het archeologisch potentieel te evalueren (art. 5.4.1. Onroerend Erfgoeddecreet).

2 GEMOTIVEERD ADVIES

Uit het bureauonderzoek kwam naar voor dat het studiegebied een matig archeologisch potentieel heeft. Dit is voornamelijk te wijten aan de vergaande verstoring op dit terrein. Deels is er sprake van verstoring door de aanwezigheid van een groenzone en puin veroorzaakt door recente bouw en afbraakwerken, voornamelijk in het oosten van het terrein.

Gezien de geplande ingrepen binnen het onderzoeksgebied ter hoogte van de Noorderlaan nr. 2 te Kuurne gaat het terrein grondig verstoord worden. Daarom werd overgegaan tot het uitvoeren van een archeologisch vooronderzoek op een onderzoeksgebied van ca. 27642,14m².

De aanleg van de proefsleuven met kijkvensters leverde een totaal van 32 sporen, zij het veelal natuurlijke verkleuringen op. Enkel een viertal sporen in het oosten van WP 1, 2 en KV2 zijn met zekerheid van antropogene aard. Er zijn wel nog een aantal clusters met losse vondsten gedaan o.a. in het westen van WP3 en ter hoogte van WP6, doch leesbare sporen werden niet waargenomen (o.a. door het verbruiningsproces dat er zich in de bodem afspeelt en een groot deel van de site bedekt) waardoor dat de losse vondsten weinig kennis bijdragen.

Op basis van de aflijning, de parallel met de voetweg op historische kaarten uit de 18de en 19de eeuw, en eventuele inclusies of vondsten konden de sporen (1.13, 1.16 en 1.17) gedateerd worden als (sub)-recent. Eén spoor echter SP 1.14-1.15 is, bleker, slechter bewaard en bovendien oversneden door SP 1.13 waardoor het bij definitie ouder is dan de eerst genoemde sporen. Deze vier sporen komen allen in dezelfde hoek, aan de rand van het onderzoeksgebied, in het noordoosten van de site voor ter hoogte van WP1, 2 en KV2.

De reden waarom deze sporen wel nog leesbaar waren is omdat ze vrij diep zijn waardoor dat ze nog dieper gelegen zijn dan de ca. 40cm dikke verbruiningslaag (Bw-horizont).

Op deze site moet er echter rekening gehouden worden met het voorkomen van het fenomeen van verbruining in de bodem. Vooral het westelijk en centraal deel van het onderzoeksgebied hebben hier sterk onder te lijden. Ook het oostelijk deel van de site is niet bespaard gebleven van dit proces waarbij de oorspronkelijke bodemopbouw veranderd is, echter is aan de oostelijk zijde van het terrein vooral spraken van recente verstoring door een bosje en puin.

Het bijkomend veldwerk heeft geen nieuwe archeologische sporen opgeleverd. Echter heeft het wel bijgedragen tot een beter inzicht in de bodemopbouw van het terrein en ons in de gelegenheid gebracht om duidelijk de aanwezige verstoringen af te bakenen. Er zijn dan ook weinig indicaties om verder onderzoek aan te bevelen. Ondanks de aanwezigheid van aardewerkfragmenten en de afwezigheid van duidelijke sporen, kon er met dieper aangelegde sleuven (werkput 3) en bijhorende kijkvensters en profielen geen sporen worden aangetroffen onder de verbruiningshorizont. Dit genoodzaakt om dit terrein vrij te geven van verder archeologisch onderzoek.

Algemeen kan er gesteld worden dat de kenniswinst op basis van het proefsleuvenonderzoek (en de bureaustudie) niet erg hoog is. In theorie is er een matig potentieel aan kennisvermeerdering, echter dit wordt volledig tenietgedaan door het verbruiningsproces waardoor dat alle ooit aanwezige archeologische sporen op het terrein niet meer leesbaar zijn. Met als gevolg dat ook de klein deel in het noordoosten van de site waar wel nog sporen zichtbaar waren onvoldoende kenniswinst oplevert ten opzichten van de rest van het terrein.

Voor die reden, het niet meer leesbaar zijn van de oorspronkelijke bodemopbouw door verbruining en puin/bioturbatie, is het kosten-baten gewijs niet aan te raden een vervolgonderzoek aan te bevelen.

Ook de hoek ter hoogte van KV2 in het noordoosten van de site is onvoldoende om een verder onderzoek aan te bevelen. Gezien de meerderheid van de aldaar gevonden sporen sub-recent zijn en het oudere spoor een zeer slechte bewaring kent, is het niet aangewezen nog een vervolgonderzoek uit te voeren op deze terreinen.

3 BEWARING EN DEPONERING VONDSTEN

Het archeologisch ensemble zal gedurende het onderzoek bewaard worden bij de uitvoerder van het archeologisch onderzoek. Na volledige afronding van het onderzoek zullen met de initiatiefnemer de nodige afspraken gemaakt worden over een definitieve deponeringsplek.